

[Christiani.]

slaget her. Der er allerede, ogsaa til Folketingets Medlemmer, rettet forskellige Henvendelser fra en Række Institutioner, og der er derfor et forøget Materiale, som vi maa tage op til Behandling i et Udvalg. Jeg skal derfor slutte mig til den sidste ærede Talers Ønske om, at Sagen henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer, hvor vi saa nærmere kan tage Stilling til alle de Henvendelser, der er kommet.

I øvrigt mener jeg paa mit Partis Vegne at kunne tilsige en velvillig Behandling af Forslaget.

Bouet: I vor Tidsalder, hvor Teknikken paa alle Omraader er under en rivende Udvikling, er det et Gode, at Ungdommen kan faa Lejlighed til at skaffe sig saa gode og saa fyldige Kundskaber som muligt paa dertil indrettede Skoler til Gavn for sig selv og til Gavn for Samfundet, men det er efter min Overbevisning et meget tvivlsomt Gode, hvis Indehaverne af Eksamensbeviser bruger disse til at monopolisere Erhvervet for sig selv, altsaa med andre Ord til at opnaa en Erhvervsbeskyttelse. Thi det er jo muligt ad anden Vej at erhverve sig Kundskaber, gennem lang praktisk Erfaring suppleret med Selvstudium eller med Erfaringer paa andre Skoler, og disse Kundskaber, som saadanne har skaffet sig, er ofte af langt mere Betydning end dem, der faas paa de autoriserede Skoler, fordi de Kundskaber er erhvervet ved Energi og ved Dygtighed og som Regel ved fremragende Evner.

Det er givet, at Samfundet i visse Tilfælde maa stille Krav om at monopolisere en bestemt Uddannelse, et bestemt Maal af Kundskaber — jeg peger her paa Læger og Jurister —, men dette maa efter min Overbevisning kun være Undtagelsestilfælde. Thi hvis man fra Samfundets Side eller fra privat Side paa anden Maade ønsker visse Kauteler, kan man jo til de Stillinger, det drejer sig om, kræve en vis Eksamens Bestaaelse, og dette er da ogsaa Tilfældet indenfor Stat og Kommuner, hvor man i Almindelighed ved Besættelsen af de højere Stillinger kræver f. Eks. for Ingeniører, at de skal have Uddannelse fra den Polytekniske Læreanstalt. Men ogsaa her synes jeg, at man ved forskellige Lejligheder er gaaet for vidt, saaledes at man hindrer andre Tjenestemænd, som paa andre Omraader har skaffet sig saa fremragende Kundskaber, at de meget vel kunde beklæde disse højere Stillinger, i at naa frem til Toppen, til Fordel for Dimittender fra den højere Skole, som

i mange Tilfælde rent mangler den praktiske Erfaring.

Det her foreliggende Forslag muliggør jo, at Enerets-Benævnelse kan gives til forskellige Kategorier af Medborgere, og der vil sikkert komme adskillige Krav i saa Henseende, ikke alene fra cand. polyt. er og de akademiske Arkitekter, men ogsaa fra andre Samfundsklasser, der har en lige saa stor Berettigelse dertil. Jeg nævner f. Eks. Maskinmestrene, som meget vel kunde tænke sig at komme med Krav om at faa Eneret paa Betegnelsen Maskinmestre ud fra den Betragtning, at Teknikkens Udvikling har medført, at Maskiner o. s. v. er af saa stor Betydning og skal have en saa fuldstændig Pasning, at det kan være til Fare ogsaa for Befolkningen, hvis ukyndige sættes til at passe et saadant Maskineri.

Men fortsætter vi ad den Vej, saa vil Mulighederne for de unge, for dem, som skal bære Fremtiden, efterhaanden indskrænkes paa en meget betydelig Maade, og det er da mærkværdigt, at det netop er en Regering, som kalder sig demokratisk, og et Parti, der er socialdemokratisk, der vil fremskynde en Udvikling, som medfører, at Udviklingsmulighederne, der i Forvejen ikke er for store, efterhaanden indskrænkes. Hvis den Tendens, som er fremme i Tiden i Retning af, at der skal kræves visse bestaaende Eksaminer for at opnaa denne eller hin Stilling, udvikles videre, vil det Tidspunkt ikke være fjernt, hvor de unge kun har to Muligheder, enten at blive Arbejdsmænd eller at forsøge sig som Politikere for ad den Vej at opnaa de Stillinger som Borgmestre eller Ministre, som det er muligt at faa, uden at der kræves særlig Uddannelse eller Eksaminer. Disse Fremtidsmuligheder for den danske Ungdom er altsaa ikke straalende.

Den direkte Anledning til Lovforslagets Fremkomst er ikke den, at der set fra Samfundets Side er Trang til Beskyttelse paa dette Omraade, men det er fremkommet som Følge af en Henvendelse fra Dansk Ingeniørforening, Polyteknisk Læreanstalt og Akademisk Arkitektforening. Nu skulde man formene, at et Forslag, der fremkommer fra saa fremragende Institutioner, var godt underbygget og overbevisende i sin Argumentation, men hvad er det, man fremfører? At man anser det for uheldigt for Samfundet og Ingeniørstanden, at der ikke gennem Lovgivningen er fastslaet en Eneretsbetegnelse. Og for Arkiteketernes Vedkommende siges det, at Borgerne maa beskyttes imod at blive ført bag Lyset af Folk,